Dosarul nr. 3-1886/2023
2-23106280-12-3-24072023

***H O T Ă R Î R E***
***În numele Legii***

31.03.2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău (sediul Rîşcani)
Instanța compusă din :
Preşedintele şedinţei, judecător specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ Igor Barbacaru
Grefier Cezara-Valeria Rotaru

examinând în ședință publică, acţiunea de contencios administrativ, înaintată de către SA „Eximotor" împotriva Inspectoratului de Stat pentru supravegherea produselor nealimentare și protecția consumatorilor, Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării, persoană terță Denis Cecalenco, cu privire anularea actului administrativ,

***a c o n s t a t a t :***

La 24.07.2023, SA „Eximotor", reprezentată de către avocatul Radu Cezar Crețu, a depus acțiune în instanța de judecată împotriva Inspectoratului de Stat pentru supravegherea produselor nealimentare și protecția consumatorilor, Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării, solicitînd :

- Anularea Deciziei seria DR0030 de remediere gratuită, înlocuire, restituire a contravalorii produsului/serviciului necorespunzător din 28.04.2023, răspunsului Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor nr. 27/12-201/2061 din 06.06.2023 și a răspunsului Ministerului Dezvoltării Economice și Digitalizării al Republicii Moldova nr. 15-1761 din 19.06.2023, ca ilegale, neîntemeiate și emise contrar procedurii stabilite.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 31.10.2024, a fost atras în proces, în calitate de persoană terță Cecalenco Denis (f.d.80).

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat următoarele : la data de 15.05.2023, „Eximotor" SA a recepționat Decizia seria DR0030 de remediere gratuită, înlocuire, restituire a contravalorii produsului/serviciului necorespunzător din 28.04.2023, emisă de către Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor, prin care „Eximotor" SA a fost obligată să restituie contravaloarea pompei de căldură în sumă de 28 000 lei.

Analizînd conținutul Deciziei, considerând-o ca fiind neîntemeiată, ilegală și emisă contrar procedurii stabilite, în baza prevederilor art. 162-169 din Codul Administrativ al R. Moldova, la 29.05.2023 reclamantul a contestat-o cu cerere prealabilă la organul emitent pentru a le supune controlului de legalitate în procedură prealabilă și a solicitat : Suspendarea executării Deciziei seria DR0030 de remediere gratuită, înlocuire, restituire a contravalorii produsului/serviciului necorespunzător din 28.04.2023; Admiterea prezentei cereri prealabile, ca întemeiată; Anularea Deciziei seria DR0030 de

remediere gratuită, înlocuire, restituire a contravalorii produsului/serviciului necorespunzător din 28.04.2023, ca ilegală, neîntemeiată și emisă contrar procedurii stabilite.

Conform răspunsului pîrîtului ISSPNPC nr. 27/12-201/2061 din 06.06.2023 cererea prealabilă înaintată de reclamant a fost respinsă ca neîntemeiată.

Potrivit răspunsului Ministerului Dezvoltării Economice și Digitalizării al Republicii Moldova (în continuare pîrît MDED) nr. 15-1761 din 19.06.2023 a fost susținută decizia pîrîtului ISSPNPC nr. 27/12-201/2061 din 06.06.2023 și a respins cererea prealabilă ca neîntemeiată.

Din considerentele enunțate mai sus, reclamantul este nevoit să se adreseze în instanța judecătorească cu prezenta acțiune pentru realizarea dreptului său recunoscut de lege pe cale judecătorească.

În temeiul art.206 alin.(1) lit. a) Cod administrativ, solicită reclamata anularea deciziei seria DR0030 de remediere gratuită, înlocuire, restituire a contravalorii produsului/serviciului necorespunzător din 28.04.2023, răspunsul ISSPNPC nr. 27/12-201/2061 din 06.06.2023 și răspunsul MDED nr. 15-1761 din 19.06.2023.

Menționează reclamanta, că înainte de depunerea prezentei acțiuni în instanța de judecată, s-a adresat anterior la autoritatea pârâtă cu cererea prealabilă. Astfel, reclamantul a respectat calea prealabilă stabilită de lege, care are scopul anulării actului administrativ individual ca ilegal.

Totodată, în baza art. 209 alin. (1) lit. a) din CA, „(1) Acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia”.

Astfel, răspunsul la cererea prealabilă a fost recepționat de reclamant la 23.07.2023, de aceea prezenta cerere de chemare în judecată în contenciosul administrativ este depusă în interiorul termenului prevăzut de lege.

Conform art. 10 alin. (1) al Codului administrativ, „(1) Actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.”

La 13.02.2023 de către Inspectorul superior Diana Filimonov al Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor a fost întocmit Procesul-Verbal cu privire la contravenție nr. 000303 din 31.03.2023 pe numele contravenientului „Eximotor” SA. La 18.04.2023 Șeful Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor a adoptat Decizia asupra cauzei contravenționale nr. 137, prin care a decis : pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 278 alin. 2 al Codului Contravențional, de a aplica „Eximotor” SA sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 240 uc-12 000 lei.

Cu procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 000303 din 31.03.2023 și Decizia nr. 137 din 18.04.2023 cu privire la aplicarea sancțiunii contravenționale nefiind de acord, le-a contestat în instanța de judecată prin prisma art. 448 din Codul Contravențional al R. Moldova.

Suplimentar menționează, că ISSPNPC a întocmit Proces-verbal cu privire la contravenție nr. 302 din 31.03.2023 și Decizia nr. 138 din 18.04.2023 cu privire la aplicarea sancțiunii contravenționale pe numele persoanei cu funcție de răspundere Socolova Natalia, însă nefiind de acord, le-a contestat în instanța de judecată prin prisma art. 448 din Codul Contravențional al R. Moldova.

Atenționează reclamantul, că agentul constatator a neglijat drepturile procesuale consfințite de lege și au fost lipsiți de dreptul la apărare, ori potrivit Deciziei contestate se menționează că au fost citați și au

oferit explicație pe marginea citației. Însă la caz, menționează, că „Eximotor” SA a fost citat pentru a participa în cadrul procedurii contravenționale și nu în cadrul procedurii administrative.

Art. 94 alin. 1 din CA stabilește, că „(1) înainte de emiterea unui act administrativ individual defavorabil pentru un participant sau înainte de respingerea unui act administrativ individual favorabil, participantul are dreptul să fie audiat în legătura cu faptele și circumstanțele relevante pentru actul ce urmează a fi emis.”

Astfel, la caz, procedura administrativă s-a desfășurat fără informarea și participarea „Eximotor” SA, astfel a fost încălcat principiul legalității și dreptul la apărare, consfințit de Codul Administrativ.

Mai mult ca atît, actul administrativ a fost emis de autoritatea publică emitentă în baza Deciziei de sancționare contravențională, însă care a fost contestată, fapt care generează suspendarea acesteia pînă la pronunțarea de către instanța de judecată asupra contestației.

Prin urmare, consideră ca fiind inoportună Decizia administrativă, care se bazează pe o Decizie contravențională suspendată, care nu produce efecte.

În descrierea circumstanțelor de fapt s-a indicat, că Cecalenco Denis s-a adresat prin pretenția din 20.12.2022 cu privire la schimbul bunului de o calitate necorespunzătoare sau restituirea sumei, ce constituie valoarea pompei de căldură, procurat la data de 12.10.2022 din magazinul „Eximotor” SA însă „Eximotor” SA a oferit răspuns primului, prin care a indicat, că la momentul predării pompei de căldură aceasta era într-o stare corespunzătoare și nu avea niciun viciu ascuns.

Totodată, l-a informat, că pompa de căldură urmează a fi prezentată la sediul companiei „Eximotor” SA pentru a fi inspectată, pentru a putea elucida dacă există un defect de producere, însă pînă în prezent acesta nu a adus pompa la sediul companiei. Prin urmare acesta nu reprezintă un caz acoperit de garanție, deoarece deficiența tehnică apărută nu se datorează calității bunului comercializat și nu poate constitui un caz în care se aplică garanția. Atenționează reclamantul, că Cecalenco Denis în aceeași perioadă proximă, a mai procurat o altă pompă de căldură cu o capacitate mai mare și funcții suplimentare, ceea ce demonstrează că acesta este satisfăcut de produsele reclamantului, doar că are nevoie de una mai mare (puternică).

Totodată, a informat agentul constatator și petiționarul, că urmează a fi efectuată o expertiză independentă de către Camera de Comerț și Industrie, însă ultimul a spus că nu va permite expertului independent să intre în bunul său imobil, ceea ce demonstrează rea-credința consumatorului, precum și ridică suspiciuni în privința circumstanțelor expuse de către acesta.

Reiterează, că „Eximotor” SA își îndeplinește obligațiile sale în calitate de profesionist, dorind să stabilească toate circumstanțele relevante ale pricinii, în acest sens solicitînd prezentarea bunului pentru inspectare, inclusiv a purces la efectuarea unei expertize independente, ce urma a fi efectuată la domiciliul petiționarului, unde este instalată aceasta, însă acesta în mod intenționat nu a oferit acces expertului.

Astfel, consideră reclamantul ca fiind pripite și neîntemeiate circumstanțele expuse în procesul-verbal contestat, ori „Eximotor” SA a dispus de suficientă diligență întru stabilirea circumstanțelor necesare.

Totodată, întru susținerea celor invocate, a prezentat agentului constatator copia facturilor, ce demonstrează achiziția unei pompe noi, contul de plată pentru expertiză, precum și mesajul de pe Viber, prin care a informat petiționarul.

Din considerentele enunțate, solicită reclamantul anularea Deciziei seria DR0030 de remediere gratuită, înlocuire, restituire a contravalorii produsului/serviciului necorespunzător din 28.04.2023, ca fiind neîntemeiată și emisă contrar procedurii stabilite.

Potrivit Deciziei contestate, aceasta urma a fi executată în termen de 14 zile. Din considerentele enunțate mai sus, care demonstrează că există suspiciuni serioase și rezonabile privind ilegalitatea actului administrativ individual defavorabil, a solicitat prin cererea prealabilă suspendarea executării acesteia.

Mai menționează reclamantul că art. 23 alin. (1) și (2) al Codului administrativ stabilește că:

„(1) Autoritățile publice și instanțele de judecată competente acționează respectând principiul egalității și nediscriminării. (2) Autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să trateze în mod egal persoanele aflate în situații similare. Orice diferență de tratament trebuie justificată în mod obiectiv."

Art. 28 alin. (1) al Codului administrativ prevede că: „(1) Procedura administrativă se realizează într-un mod simplu, adecvat, rapid, eficient și corespunzător scopului."

Conform art. 29 al Codului administrativ, „(1) Orice măsură întreprinsă de autoritățile publice prin care se afectează drepturile sau libertățile prevăzute de lege trebuie să corespundă principiului proporționalii ații. (2) O măsură întreprinsă de autoritățile publice este proporțională dacă: a) este potrivită pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege; b) este necesară pentru atingerea scopului; c) este rezonabilă. (3) Măsura întreprinsă de autoritățile publice este una rezonabilă dacă ingerința produsă prin ea nu este disproporționat în raport cu scopul urmărit."

Menționează reclamantul, că actele contestate sunt emise contrar prevederilor art. 23, 28 și 29 ale Codului administrativ, or reclamantul a fost obligat în mod nejustificat la restituirea contravalorii pompei de căldură în sumă de 28 000 lei, ce ar conduce la cauzarea unui prejudiciu material iminent și neîntemeiat pentru reclamant, ceea ce reprezintă o ingerință inadmisibilă în drepturile acestuia și nu corespunde principiului proporționalității.

Art. 31 al Codului administrativ, prevede că: „Actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate."

În susținerea pretențiilor sale, mai citează reclamantul prevederile art.art.118, 119, 169 alin.(2) din Codul administrativ și menționează că circumstanțele nominalizate au fost invocate de către reclamant în cererea prealabilă, dar au fost neglijate și nici nu li s-a dat o interpretare. Astfel s-a creat impresia, că nu au fost ascultați și nu s-a dorit să fie auziți, ceea ce contravine jurisprudenței CtEDO, iar aceste circumstanțe au fost constatate în multiple Hotărîri a CtEDO de condamnare a R. Moldova.

Consideră reclamantul că autoritățile publice emitente nu au examinat cererea prealabilă în întregime sau a examinat-o arbitrar, deoarece nu au dat o apreciere tuturor circumstanțelor de fapt și de drept invocate de către partea reclamantă.

Atenționează instanței de judecată, că răspunsul ISSPNPC nr.27/12-201/2061 din 06.06.2023 și răspunsul MDED nr. 15-1761 din 19.06.2023 sunt pur formale, reprezintă doar o enumerare a legislației în domeniu, fără o apreciere expresă a argumentelor expuse în cererea prealabilă, precum și fără o întemeiere a deciziei de restituire a contravalorii produsului.

Reieșind din cele expuse, în temeiul prevederilor Codului administrativ, solicită reclamantul admiterea acțiunii.

Pîrîtul - Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor, la 11.10.2023 a depus referință aferentă cererii de chemare în judecată, solicitând respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată (f.d. 55-58).

Pîrîtul - Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării, la 26.10.2023 a depus referință aferentă cererii de chemare în judecată, solicitând respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată (f.d. 45-49).

*În şedinţa de judecată de examinare şi soluţionare în fond a acţiunii,* reprezentantul reclamantei SA „Eximotor” nu s-a prezentat, fiind citat legal și instanța, în temeiul art.218 lit. d) Cod Administrativ, a dispus soluționarea acțiunii în lipsă.

Reprezentantul pârâtului Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor, Gorea Elena, a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată pe motivele de fapt și de drept invocate în referință.

Reprezentantul pârâtului Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării, Botezatu Denis, a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată pe motivele de fapt și de drept invocate în referință.

Persoana terță Cecalenco Denis, în ședința de judecată nu s-a prezentat, fiind citat legal și instanța, în temeiul art.218 lit. d) Cod Administrativ, a dispus soluționarea acțiunii în lipsă.

***Examinînd cererea de chemare în judecată, cercetînd probele anexate la dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, studiind normele legii aplicabile, instanţa de judecată conchide că acţiunea urmează a fi respinsă, din următoarele considerente.***

***În privința admisibilității acțiunii în contenciosul administrativ instanța de judecată reține următoarele.***

În condițiile speței, decizia seria DR nr.0030 din 24.04.2023, precum și decizia nr. 27/12-201/2061 din 06.06.2023 emisă de Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor și decizia nr.15-1761 din 19.06.2023 emisă de Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării, adoptate în procedura prealabilă, constituie în sine acte administrative individual defavorabil pentru reclamanta SA „Eximotor”, pasibil controlului judecătoresc în ordinea contenciosului administrativ.

Or, conform art. 10 alin. (1) Cod Administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Art. 11 alin. (1) lit. a) Cod Administrativ prevede că, actul administrativ individual defavorabil este actul care impune destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Conform art. 17 Cod Administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Cu referire la procedura prealabilă, instanța remarcă că, aceasta a fost respectată de către reclamantă prin depunerea în adresa Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor, la data de 29.05.2023 a cererii prealabile (f.d.31-32).

În privința termenului de contestare a actului evidențiat supra, instanța constată că deciziile adoptate în procedura prealabilă, răspunsul Inspectoratului de stat pentru supravegherea produselor alimentare și protecția consumatorilor nr. 27/12-201/2061 a fost emis la 06.06.2023, iar răspunsul Ministerului Dezvoltării Economice și Digitalizării nr. 15-1761 la 19.06.2023, acțiunea fiind înaintată la 24.07.2023, fapt ce denotă depunerea acțiunii în termen.

Or, conform art. 209 Cod Administrativ, (1) Acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin.(1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.

Din conținutul acțiunii, prin prisma cadrului legal citat, rezultă că, reclamanta SA „Eximotor”, revendică un drept subiectiv vătămat și repercusiunile negative generate de actul administrativ individual defavorabil contestat.

În urma analizei actului administrativ contestat, precum și a contextului solicitărilor formulate de reclamantă, instanța constată că acțiunea dedusă judecații este o acțiune în anulare, conform prevederilor art. 206 Cod Administrativ.

Totodată, ținând cont de localizarea sediului autorității publice care a desfășurat activitatea administrativă contestată, în virtutea art. 191 alin. (1) și art. 196 Cod Administrativ se constată competența materială și teritorială a Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) în examinarea acțiunii de contencios administrativ dedusă judecății.

Prin urmare, instanța consideră că motive de inadmisibilitate în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) Cod Administrativ, nu se regăsesc.

***În privința temeiniciei acțiunii în contenciosul administrativ instanța de judecată reține următoarele.***

Conform art. 2 alin. (1) și (2) Cod Administrativ, prevederile prezentului cod determină statutul juridic al participanților la raporturile administrative, atribuțiile autorităților publice administrative și ale instanțelor de judecată competente pentru examinarea litigiilor de contencios administrativ, drepturile și obligațiile participanților în procedura administrativă și cea de contencios administrativ. Anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

Conform art. 20 Cod Administrativ, Dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Conform art. 21 Cod Administrativ, (1) Autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative. (2) Exercitarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate.

Conform art. 22 Cod Administrativ, (1) Autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sînt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform art. 23 Cod Administrativ, (1) Autoritățile publice și instanțele de judecată competente acționează respectînd principiul egalității și nediscriminării. (3) Atît în cadrul procedurii administrative, cît și în cadrul procedurii de contencios administrativ sau ca rezultat al acestora, nicio persoană nu poate beneficia de privilegii, nu poate fi dezavantajată, lipsită de drepturi sau scutită de obligații pe motiv de rasă, origini familiale, sex, limbă, cetățenie, apartenență etnică, religie, convingeri politice sau ideologice, educație, situație economică, condiție socială.

Conform art. 189 Cod Administrativ, (1) Orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Conform art. 194 Cod Administrativ, (1) În procedura în prima instanță, în procedura de apel și în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătorești se soluționează din oficiu probleme de fapt și de drept.

Conform art. 206 Cod Administrativ, (1) O acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare); c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare); d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ).

Conform art. 219 Cod Administrativ, (1) Instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

Materialele cauzei denotă că, potrivit contractului de vînzare-cumpărare nr.409, și facturii fiscale seria nr. AAO 8092613 din 14.11.2022, Cecalenco Denis a procurat de la SA „Eximotor" pompa de căldură de marca DOOSAN FA 02 la preț de 28000 lei și prețul livrării produsului în mărime de 300,00 lei (f. 6, 7 din dosarul administrativ).

La 20.12.2022, Cecalenco Denis s-a adresat cu somație către SA „Eximotor" prin care a solicitat schimbarea pompei de căldură pe alta nedefectă sau alt model cu achitarea diferenței. În caz de imposibilitate a schimbării altei pompe, a solicitat restituirea sumei achitate în mărime de 28000 lei (f.3-4 din dosarul administrativ).

Prin răspunsul SA „Eximotor" din 19.01.2023, a comunicat persoanei terțe că la momentul predării pompei de căldură, aceasta era într-o stare corespunzătoare și nu avea nici un viciu ascuns. La fel, s-a comunicat acestuia că pompa urmează a fi prezentată la sediul companiei „Eximotor" SA pentru a fi inspectată și pentru a elucida dacă există un defect de producere. La fel i s-a sugerat inspectarea modului instalării și conectării acesteia la sistemul de încălzire (f.d.20).

La 27.01.2023, Cecalenco Denis s-a adresat cu cerere/plângere către Agenția pentru Protecția Consumatorilor nr.167-C prin care a solicitat implicarea Agenției pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieții în vederea atragerii la răspundere „Eximotor" SA privind refuzul „Eximotor" SA de a întreprinde măsuri cu privire la schimbarea produsului procurat-pompa de căldură DOOSAN FA-02, obligarea restituirii sumei achitate pentru pompa de căldură DOOSAN FA-02 în mărime de 28000 lei și restituirea sumei achitată pentru instalarea acesteia în mărime de 3000 lei (f.1-2, dosar administrativ).

Prin răspunsul Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorului nr.27/07-1469 din 12.04.2024 s-a comunicat persoanei terțe Cecalenco Denis prevederile art.12 alin.(4) și 185 alin.(3) al Legii nr.105/2003 și respectiv în cadrul examinării documentelor prezentate de agentul economic, precum și din explicațiile acestuia, s-a constatat că ultimul, a întreprins măsuri corespunzătoare în conformitate cu art. 185 al Legii 105/2003 privind protecția consumatorilor și la data de 10.03.2023 a depus o cerere la Camera de Comerț și Industrie a Republicii Moldova pentru efectuarea expertizei tehnice a produsului, despre care fapt a fost informat consumatorul. În consecință, s-a comunicat persoanei terțe Cecalenco Denis că urmează să aștepte raportul de expertiză, în baza căruia agentul economic va determina orientarea acțiunilor sale. În cazul în care agentul economic nu-și respectă obligațiunile după expirarea a 14 zile din momentul aflării rezultatului testării tehnice a produsului procurat, ultimul este în drept să se adreseze cu o cerere repetată în adresa ISSPNPC sau în instanța de judecată. Referitor la solicitarea privind obligarea agentului economic de a restitui suma achitată pentru instalarea pompei de către un alt agent economic se califică ca solicitarea prejudiciului material, care în temeiul art. 20 al Legii nr. 105/2003 privind protecția consumatorilor, prevede că prejudiciul inclusiv și moral, cauzat consumatorului, se repară în mărimea stabilită de instanța judecătorească, iar pentru

aceasta, consumatorul trebuie să facă dovada prejudiciului. Totodată, în ceea ce privește nesoluționarea plîngerii consumatorului în termen de 14 zile calendaristice, în baza art. 440 Cod contravențional, ISSPNPC a pornit proces contravențional în privința persoanei juridice S.A. „Eimotor", privind elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 278 alin.(1) al aceluiași cod, prin încălcarea cerințelor stipulate în art.18 alin. (2) al Legii nr. 105/2003 privind protecția consumatorilor (f.40-41 din dosarul administrativ).

La 28.04.2023, Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor a emis decizia seria DR nr.0030 de remediere gratuită, înlocuire, restituire a contravalorii produsului/serviciului necorespunzător prin care a obligat S.A. „Eximotor" să restituie petiționarului Denis Cecalenco contravaloarea produsului neconform (pompă de căldură DOOSAN FA-02) în sumă de 28000,00 lei, conform facturii Seria AA08092613 din 14.10.2022. S-a acordat un termen de 14 zile calendaristice privind informarea despre măsurile întreprinse și eliberarea unui răspuns pe marginea executării deciziei în cauză. S-a atenționat că, în cazul neexecutării Deciziei remediere gratuită, înlocuire, restituire a contravalorii produsului/serviciului necorespunzător ISSPNPC își rezervă dreptul de a aplica măsura de constrângere în conformitate cu prevederile ari. 181 Cod administrativ (f.d.28-30).

La 29.05.2023, S.A. „Eximotor", a înaintat Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorului cerere prealabilă privind anularea deciziei seria DR 0030 de remediere gratuită, înlocuire, restituire a contravalorii produsului/serviciului necorespunzător din 28.04.2023, ca ilegală, neîntemeiată și emisă contrar procedurii stabilite (f.d.31-32).

Prin decizia nr. 27/12-201/2061 din 06.06.2023 adoptată în procedură prealabilă de către Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea prealabilă a reclamantei SA „Eximotor" privind anularea Deciziei Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecție a Consumatorilor Seria DR nr.0030 din 28.04.2023 (f.d.33-34).

Prin decizia nr.15-1761 din 19.06.2023 adoptată în procedură prealabilă de către autoritatea publică ierarhic superioară Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării al Republicii Moldova a fost susținută decizia Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor nr. 27/12-201/2061 din 06.06.2023 și a respins cererea prealabilă înregistrată de reclamantă (f.d.35).

Nefiind de acord cu deciziile adoptate în procedură prealabilă, nr. 27/12-201/2061 din 06.06.2023 emisă de Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor și nr. 15-1761 din 19.06.2023 emisă de către autoritatea publică ierarhic superioară Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării al Republicii Moldova, la 24.07.2023 SA „Eximotor" a depus respectiva cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului de Stat pentru supravegherea produselor nealimentare și protecția consumatorilor, Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării al Republicii Moldova, solicitînd: anularea Deciziei Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor Seria DR nr. 0030 din 28.04.2024, răspunsului Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor nr. 27/12-201/2061 din 06.06.2023 și a răspunsului Ministerului Dezvoltării Economice și Digitalizării al Republicii Moldova nr. 15-1761 din 19.06.2023, ca ilegale, neîntemeiate și emise contrar procedurii stabilite.

Astfel, obiect al examinării prezentei cauze în instanța de contencios administrativ îl constituie verificarea legalității actului administrativ individual defavorabil : Decizia seria DR nr.0030 din 28.04.2024, precum și deciziile nr. 27/12-201/2061 din 06.06.2023 și 15-1761 din 19.06.2023 adoptate în procedura prealabilă (f.d. 28-30, 33-34, 35).

În contextul pretențiilor deduse judecării, instanța reține următoarele prevederi legale:

Legea nr.105 din 13.03.2003 privind protecţia consumatorilor (în redacția la momentul emiterii actului contestat).

Art. 2 alin. (1) din Prezenta lege stabileşte cerinţele generale de protecție a consumatorilor, de asigurare a cadrului necesar accesului neîngrădit la produse şi servicii, informării complete asupra caracteristicilor principale ale acestora, apărării şi asigurării drepturilor şi intereselor legitime ale consumatorilor în cazul unor practici comerciale incorecte, participării acestora la fundamentarea şi luarea de decizii ce îi interesează în calitate de consumatori.

Art. 14, (1) În vederea stopării şi combaterii practicilor comerciale incorecte, persoanele sau autorităţile care, potrivit legii, au un interes legitim pot :

a) să iniţieze o acţiune în instanţă;

b) să sesizeze organul de control în domeniul protecției consumatorului, conform domeniului de competență, pentru ca acesta fie să decidă asupra reclamaţiilor, fie să iniţieze acţiuni în instanţă împotriva comercianţilor care au săvîrşit ori sînt susceptibili să săvîrşească practici comerciale incorecte.

Art. 35, (3) Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor este autoritatea administrativă care coordonează la nivel naţional controlul respectării legislaţiei cu privire la protecţia consumatorilor, avînd statut de punct de contact naţional.

(4) Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor are următoarele atribuţii principale:

a) implementează politica în domeniul protecţiei consumatorilor în comun cu organele centrale de specialitate ale administraţiei publice, cu autorităţile administrative din subordinea ministerelor şi alte autorităţi administrative centrale din subordinea Guvernului, care au atribuţii de control în domeniul protecţiei consumatorilor, cu autorităţile administraţiei publice locale cu atribuţii în domeniu şi cu asociaţiile obşteşti de consumatori;

b) monitorizează activitatea de protecţie a consumatorilor desfăşurată de autorităţile administrative competente indicate la art.36 alin.(2);

i) efectuează controlul respectării prevederilor legislaţiei în domeniul protecţiei consumatorilor, inclusiv al activităţii în domeniul jocurilor de noroc, controlul respectării cerinţelor privind siguranţa produselor nealimentare, introduse sau puse la dispoziţie pe piaţă destinate consumatorilor;

j) efectuează supravegherea pieţei privind conformitatea produselor nealimentare, introduse sau puse la dispoziţie pe piaţă, cerinţelor esenţiale aplicabile, precum şi controlul conformităţii serviciilor prestate, inclusiv turistice, cerinţelor stabilite în actele normative şi/sau declarate, cu excepţia domeniilor atribuite competenţei altor organe, conform art.36 alin.(2);

o) constată contravenţii, examinează cauze contravenţionale şi aplică sancţiuni în conformitate cu prevederile Codului contravenţional;

p) emite decizii de remediere, înlocuire, restituire a contravalorii produsului, serviciului necorespunzător, conform art.20, 21 şi 25, ce urmează a fi executate în termen de cel mult 14 zile calendaristice de la data recepţionării de către agentul economic;

w) examinează reclamaţiile consumatorilor în vederea protejării drepturilor legitime ale acestora;

x) realizează protecţia drepturilor şi intereselor legitime ale consumatorilor prin mijloacele prevăzute de lege;

Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor, Anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 466/2022.

1. Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor (în continuare – *Regulament*) stabilește misiunea, domeniile de activitate, funcțiile și drepturile Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor (în continuare – *Inspectorat*), precum și modul de organizare a activității acestuia.

7. Inspectoratul are misiunea de a asigura implementarea politicii statului, exercitarea activităților de supraveghere a pieței și controlul de stat în domeniile de competență, în modul stabilit și în limitele prevăzute de cadrul normativ.

Art.1 din Legea nr.105 din 13.03.2003 privind protecţia consumatorilor, prevede următoarele noțiuni x: prevedea că *durată de funcţionare* – perioadă de timp, stabilită de către producător (agentul economic care fabrică un produs), în cadrul căreia produsele de folosinţă îndelungată trebuie să-şi menţină caracteristicile funcţionale, cu condiţia respectării regulilor de transportare, manipulare, depozitare şi utilizare; *termen de garanţie* – perioadă de timp, stabilită de prezenta lege sau declarată, care curge de la data livrării produsului, serviciului şi în cadrul căreia vînzătorul, prestatorul sau producătorul se angajează faţă de consumator, fără solicitarea unor costuri suplimentare, de a restitui preţul plătit, de a înlocui, de a repara sau întreţine produsul cumpărat, serviciul prestat ori de a se ocupa de produse, servicii în orice mod dacă acestea nu corespund condiţiilor enunţate în declaraţiile referitoare la garanţie sau în publicitatea aferentă; *produs, serviciu necorespunzător (defectuos)* – produs, serviciu care nu corespunde cerinţelor stabilite în actele normative sau declarate; *viciu (deficienţă)* – defect al unui produs, serviciu, care le face necorespunzătoare cerinţelor stabilite în actele normative sau declarate şi care se manifestă şi poate fi constatat numai în timpul utilizării şi/sau păstrării acelui produs, serviciu; *viciu (deficienţă) ascuns* – defect al calităţii unui produs, serviciu, care, existînd la momentul livrării produsului, prestării serviciului, nu a fost cunoscut de către consumator şi nici nu a putut fi depistat prin mijloace obişnuite de verificare.

Art.6 din Legea nr.105 din 13.03.2003 privind protecţia consumatorilor (în redacția Legii la momentul emiterii actului contestat), stabilește că orice consumator are dreptul la: a) protecţia drepturilor sale de către stat; b) protecţie împotriva riscului de a achiziţiona un produs, un serviciu care ar putea să-i afecteze viaţa, sănătatea, ereditatea sau securitatea ori să-i prejudicieze drepturile şi interesele legitime; c) remedierea sau înlocuirea gratuită, restituirea contravalorii produsului, serviciului ori reducerea corespunzătoare a preţului, repararea prejudiciului, inclusiv moral, cauzat de produsul, serviciul necorespunzător.

În conformitate cu art.9 din Legea nr.105 din 13.03.2003 privind protecţia consumatorilor (în redacția Legii la momentul emiterii actului contestat), Vînzătorul este obligat:

a) să se asigure că produsele oferite spre comercializare sînt inofensive şi corespund cerinţelor stabilite în actele normative sau declarate;

i) să răspundă pentru prejudiciul cauzat de produsul necorespunzător, pe toată durata de funcţionare sau a termenului de valabilitate /pînă la data de minimă durabilitate sau data durabilităţii minimale/data-limită de consum stabilite, cu condiţia respectării de către consumator a regulilor de transport, depozitare, păstrare, utilizare şi consum;

j) să primească şi să soluţioneze reclamaţiile consumatorului într-o perioadă de timp care nu poate depăşi 14 zile calendaristice de la data la care consumatorul a adus la cunoştinţă vînzătorului neconformitatea produsului şi l-a predat vînzătorului ori persoanei desemnate de acesta în baza unui document de predare-primire.

În conformitate cu art.12 alin.(4) şi (5) din Legea nr.105 din 13.03.2003 privind protecţia consumatorilor, (în redacția Legii la momentul emiterii actului contestat), (4) Consumatorul este în drept să pretindă vînzătorului, prestatorului remedierea sau înlocuirea gratuită ori reducerea corespunzătoare a preţului sau restituirea contravalorii produsului, serviciului prin rezoluţiunea contractului pentru acest produs, serviciu, precum şi despăgubiri pentru pierderile suferite ca urmare a deficienţelor constatate în cadrul termenului de garanţie sau termenului de valabilitate, sau pînă la data de minimă durabilitate, cu condiţia respectării de către consumator a instrucţiunilor de instalare, utilizare şi a regulilor de păstrare, prevăzute în documentele de însoţire.

(5) Consumatorul, după expirarea termenului de garanţie, poate pretinde vînzătorului, prestatorului remedierea sau înlocuirea gratuită ori reducerea corespunzătoare a preţului sau restituirea contravalorii produsului, serviciului prin rezoluţiunea contractului pentru acest produs, serviciu care nu pot fi folosite potrivit scopului pentru care au fost vîndute, ca urmare a unor vicii ascunse apărute pe durata de funcţionare a acestora.

Potrivit art.18 din Legea nr.105 din 13.03.2003 privind protecţia consumatorilor, (în redacția Legii la momentul emiterii actului contestat), (1) Vînzătorul este răspunzător faţă de consumator pentru orice neconformitate existentă la momentul cînd a fost livrat produsul.

(2) În cazul unei neconformităţi, consumatorul are dreptul de a solicita vînzătorului să i se aducă produsul la conformitate gratuit, prin reparare sau înlocuire, conform alin.(3)–(12), ori să beneficieze de reducerea corespunzătoare a preţului sau restituirea contravalorii pentru acest produs prin rezoluţiunea contractului, în condiţiile alin.(14)–(16) şi (20).

(14) Consumatorul poate solicita o reducere corespunzătoare a preţului sau restituirea contravalorii produsului prin rezoluţiunea contractului în oricare dintre următoarele cazuri:

a) dacă nu beneficiază de dreptul de reparaţie sau de înlocuire a produsului;

b) dacă vînzătorul nu a efectuat măsura reparatorie într-o perioadă de 14 zile calendaristice sau în termenul convenit cu consumatorul în conformitate cu alin.(7);

c) dacă vînzătorul nu a efectuat măsura reparatorie fără a provoca un inconvenient semnificativ pentru consumator;

d) la apariţia unei neconformităţi la produs după efectuarea deja a unei măsuri reparatorii conform alin.(3)–(12), dacă consumatorul a refuzat repararea sau înlocuirea produsului;

e) la depistarea neconformităţii produsului în termen de 6 luni de la livrarea produsului, dacă consumatorul a refuzat repararea sau înlocuirea produsului.

În conformitate cu art.$18^5$ alin.(3) din Legea nr.105 din 13.03.2003 privind protecţia consumatorilor, (în redacția Legii la momentul emiterii actului contestat), dacă vînzătorul/prestatorul refuză să satisfacă reclamaţia consumatorului conform prevederilor art.18 alin.(2) şi art.181 alin.(1) pe motiv că neconformitatea a apărut din motive imputabile consumatorului şi acesta nu este de acord cu asemenea concluzie, vînzătorul/prestatorul este obligat să dovedească vina consumatorului în ceea ce priveşte deficienţele apărute la produsul vîndut, serviciul prestat prin expertiza tehnică efectuată de o terţă parte competentă în domeniu, abilitată în conformitate cu legea.

În acest caz, într-un termen de cel mult 14 zile calendaristice de la data depunerii reclamaţiei, vînzătorul/prestatorul notifică, printr-un document scris, pe suport de hîrtie sau pe orice alt suport durabil, consumatorul cu privire la depunerea cererii de efectuare a expertizei, la datele de contact ale instituţiei abilitate în desfăşurarea expertizelor şi, la cererea consumatorului, transmite acestuia dovada înregistrării solicitării de expertiză a produsului corespunzător în instituţia respectivă.

În caz contrar, vînzătorul/prestatorul este obligat să îndeplinească cerinţele prevăzute la art.18 alin.(2) şi art.181 alin.(1).

Instanța menționează că, prin prisma Codului Administrativ, legalitatea şi respectiv opusul, ilegalitatea actului administrativ se apreciază prin analiza a două elemente, cel material şi cel formal. Elementul formal implică analiza respectării elementelor de formă : competenţă, termini, elemente de formă a actului administrativ. Elementul material implică analiza de fond corespunderea şi/sau nu a actului administrativ analizat prevederilor legale specifice domeniului de reglementare.

Aşadar, din conținutul cererii de chemare în judecată, se desprinde faptul că, reclamanta solicită anularea actului administrativ – Decizia seria DR nr.0030 din 28.04.2023, privind obligarea restituirii contravalorii produsului neconform (pompa de căldură DOOSAN FA-02) în sumă de 28000 lei cet.Denis Cecalenco.

Astfel, instanța constată că persoana terță Denis Cecalenco, potrivit contractului de vînzare-cumpărare nr.409, și facturii fiscale seria nr. AAO 8092613 din 14.11.2022, a procurat de la SA „Eximotor" pompa de căldură de marca DOOSAN FA 02 la preț de 28000 lei (f. 6, 7 din dosarul administrativ), care nu a funcționat din momentul instalării, fapt pentru care consumatorul Denis Cecalenco a comunicat vînzătorului, inclusiv prin mesaje prin intermediul platformei Viber, precum și s-a adresat în formă scrisă cu somație/cerere prealabilă prin care a raportat deficiențele produsului (f.3-4 din dosarul administrativ).

La caz, instanța apreciază critic afirmațiile reclamantului cu privire la faptul că pompa de căldură procurată de către Denis Cecalenco nu reprezintă un caz acoperit de garanție, deoarece deficiența tehnică apărută nu se datorează calității bunului comercializat iar reclamantul nu a adus pompa de căldură la sediul companiei SA „Eximotor" pentru a fi inspectată.

În acest context, instanța reiterează reclamantului că în conformitate cu art.$18^5$ alin.(3) din Legea nr.105 din 13.03.2003 privind protecţia consumatorilor, (în redacția Legii la momentul emiterii actului contestat), dacă vînzătorul/prestatorul refuză să satisfacă reclamaţia consumatorului conform prevederilor art.18 alin.(2) şi art.181 alin.(1) pe motiv că neconformitatea a apărut din motive imputabile consumatorului şi acesta nu este de acord cu asemenea concluzie, ***vînzătorul/prestatorul este obligat să dovedească vina consumatorului în ceea ce priveşte deficienţele apărute la produsul vîndut, serviciul prestat prin expertiza tehnică efectuată de o terţă parte competentă în domeniu***, abilitată în conformitate cu legea.

Respectiv, nu consumatorul era obligat de a transporta bunul procurat la sediul vînzătorului, ci vînzătorul era obligat să întreprină măsurile în vederea preluării bunului și dispunerea efectuării expertizei tehnice de către o persoană terță parte componentă în domeniu pentru stabilirea neconformităților din vina consumatorului.

Mai mult ca atât, art.18 alin.(4) din Legea nr.105 din 13.03.2003 privind protecţia consumatorilor, (în redacția Legii la momentul emiterii actului contestat), (4) Termenul „gratuit", prevăzut la alin.(2) şi (3), se referă la toate costurile necesare aducerii produsului la conformitate, inclusiv costurile poştale, de transport, manipulare, diagnosticare, expertizare, demontare, montare, manoperă, pentru materialele utilizate şi ambalare. <u>În cazul produselor cu greutatea mai mare de 10 kg sau ale căror înălţime şi circumferinţă depăşesc în sumă 200 cm, transportarea către vînzător pentru reparaţia, înlocuirea, reducerea preţului şi restituirea contravalorii acestor mărfuri se efectuează cu forţele şi mijloacele vînzătorului, căruia i s-a adresat consumatorul, în limitele localităţii în care este amplasată unitatea de comerţ de unde a fost procurat produsul, precum şi din localitatea de reşedinţă a consumatorului.</u> În cazul în care vînzătorul/producătorul nu îndeplineşte această prevedere, transportarea şi returnarea mărfurilor le

poate efectua consumatorul pe contul vînzătorului/producătorului. Vînzătorul/producătorul restituie cheltuielile rezonabile pentru transportarea şi returnarea mărfurilor în baza documentelor justificative prezentate de către consumator.

La fel, instanța reține că art.18[5] alin.(3) din Legea nr.105 din 13.03.2003 privind protecţia consumatorilor, (în redacția Legii la momentul emiterii actului contestat), într-un termen de cel mult 14 zile calendaristice de la data depunerii reclamaţiei, vînzătorul/prestatorul notifică, printr-un document scris, pe suport de hîrtie sau pe orice alt suport durabil, consumatorul cu privire la depunerea cererii de efectuare a expertizei, la datele de contact ale instituţiei abilitate în desfăşurarea expertizelor şi, la cererea consumatorului, transmite acestuia dovada înregistrării solicitării de expertiză a produsului corespunzător în instituţia respectivă.

În caz contrar, vînzătorul/prestatorul este obligat să îndeplinească cerinţele prevăzute la art.18 alin.(2) şi art.181 alin.(1).

În acest sens, se atestă că reclamantul SA „Eximotor" a înaintat cerere către Camera de Comerț și Industrie pentru efectuarea expertizei/evaluării la 10.03.2023 (f.29 din dosarul administrativ), adică peste termenul stabilit de Legea nr.105 din 13.03.2003 privind protecţia consumatorilor, (în redacția Legii la momentul emiterii actului contestat), într-un termen de cel mult 14 zile calendaristice de la data depunerii reclamaţiei, motiv din care vînzătorul/prestatorul este obligat să îndeplinească cerinţele prevăzute la art.18 alin.(2) şi art.18[1] alin.(1).

Prin urmare, din analiza materialelor dosarului, în coraport cu prevederilor menționate supra, agentul economic-reclamanta nu și-a onorat obligațiile în corespundere cu normele legale enunțate, de a dispune efectuarea unei expertize în termenul stabilit de lege și a demonstra vina consumatorului în deteriorarea bunului procurat, pompa de căldură DOOSAN-FA-02.

La fel, instanța reține că reclamantul în contestația sa a menționat că pompa de căldură procurată a fost instalată de către întreprinderea stabilită de către vînzător „Hvac Solid Term" SRL, fapt care nici nu a fost negat de către reclamant, iar potrivit actului de diagnostică, efectuat la 21.12.2022, de către „Hvac Solid Term" SRL, denotă că la temperaturi negative de afară, pompa de căldură nu ridică căldura mai mult de 22 grade în încăpere (f.33), fapt care și l-a determinat pe Cecalenco Denis să mai procure și să instaleze încă o pompă de încălzire suplimentară.

În acest context, agentul economic a apreciat în mod subiectiv că produsul vândut era conform, fiind obligat, în acest caz, să probeze culpa consumatorului privind apariția deficiențelor/viciului din vina consumatorului prin solicitarea unei expertize tehnice, în condițiile art.18[5] alin.(3) din Legea nr.105 din 13.03.2003 privind protecţia consumatorilor, (în redacția Legii la momentul emiterii actului contestat),

Prin urmare se atestă temeinicia acțiunilor Inspectoratului de Stat pentru supravegherea produselor nealimentare prin prisma caracterului obligatoriu a controlului respectării prevederilor legislaţiei în domeniul protecţiei consumatorilor, instanța consideră legală și întemeiată decizia contestată de către reclamantă.

Cu referire la încălcarea drepturilor procedurii administrative desfășurată de autoritatea publică pârâtă și anume de a fi audiați și de a fi auziți, cum invocă reclamantul, instanța le consideră neîntemeiate, or potrivit materialelor dosarului administrativ, se atestă cu certitudine că SA „Eximotor" a formulat către Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor explicația din 24.03.2023 pe marginea plângerii lui Cecalenco Denis (f.23 din dosarul administrativ).

În lumina celor relatate, apreciind obiectiv probele administrate în ansamblu și interconexiunea lor în conformitate cu prevederile art. 93 Cod administrativ, instanța de judecată concluzionează că acțiunea reclamantei, urmează a fi respinsă ca fiind neîntemeiată.

Or, activitatea administrativă efectuată de către Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor, este una legală și întemeiată, autoritatea publică la soluționarea speței cercetînd complet și multiaspectual circumstanțele, și în limita competenței a emis un act administrativ, prin care și-a realizat scopul său legal.

Instanța nu poate reține argumentele reclamanților, care interpretează eronat normele de drept și situația de fapt, iar argumentele privind temeinicia pretențiilor formulate de către reclamantă, sunt neîntemeiate și rezultă din interpretarea eronată a normelor de drept. Or, simpla nemulțumire a părților de actele administrative individuale defavorabile, nu poate constitui motiv de admiterea a acțiunii înaintate în judecată, iar prin prisma art. 93 Cod Administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția.

De altfel, reclamanta nu au convins instanța de judecată prin argumente plauzibile și probe concludente precum că pîrîții ar fi acționat arbitrar sau abuziv în activitatea administrativă înfăptuită, iar verificând acțiunile ultimului s-a constatat că dreptul discreționar a fost exercitat în limitele legale, conform scopului urmărit de lege și cu luarea în considerare a tuturor faptelor relevante.

Instanța nu se expune asupra fiecărui argument invocat de participanții la proces, ținând cont de Avizul nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni, în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei, din care rezultă că, motivarea hotărârii nu trebuie înțeleasă ca necesitând un răspuns la fiecare argument invocat.

Or, potrivit jurisprudenței Curții Europene, pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea trebuie să evidențieze că, judecătorul a examinat chestiunile esențiale prezentate și nu trebuie interpretată ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument (Van de Hurk vs Țările de Jos, 19 aprilie 1994 , pct.61, seria A, nr.288).

Instanța conchide că, conduita pîrîților este conformă cadrului legal citat supra, actul contestat de reclamantă a fost motivat în fapt și în drept, precum și a fost emis în conformitate cu rigorile prescrise de lege, abuzuri sau devieri în acest sens nu au fost identificate.

În asemenea conjunctură faptică, nu pot fi satisfăcute cerințele reclamanților cu privire la anularea actului administrativ – Decizia seria DR 0030 din 28.04.2023, precum și deciziile nr. 27/12-201/2061 din 06.06.2023 și respectiv nr.15-1761 din 19.06.2023 adoptate în procedura prealabilă, dimpotrivă admiterea unei asemenea pretenții ar desconsidera materialul probatoriu concludent și pertinent acumulat pe marginea cauzei judiciare.

În conformitate cu prevederile art. 224 alin.(1) lit. f) Cod Administrativ, instanţa de judecată,

***h o t ă r ă ş t e :***

Acţiunea de contencios administrativ, înaintată de către SA „Eximotor” împotriva Inspectoratului de Stat pentru supravegherea produselor nealimentare și protecția consumatorilor, Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării, persoană terță Denis Cecalenco, cu privire anularea actului administrativ – Decizia seria DR 0030 din 28.04.2023, precum și deciziile nr. 27/12-201/2061 din 06.06.2023 și respectiv nr.15-1761 din 19.06.2023 adoptate în procedura prealabilă, ***se respinge ca fiind neîntemeiată.***

Hotărîrea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Rîşcani).

Preşedintele şedinţei,
judecătorul Igor Barbacaru